

Literatura populara - parte integranta a literaturii populare

"Farmecul poeziei populare il gasesc in faptul ca ea este expresia cea mai scurta a simtamantului si a gandirii." Mihai Eminescu

Literatura populara face parte din folclor - definit ca totalitate a productiilor artistice, literare, muzicale, plastice, coregrafice, mimice si dramatice, create si raspandite de popor. Trasaturile care definesc folclorul, in care se include si literatura populara, sunt: caracterul oral (se transmite pe cale orala, din generatie in generatie); caracter traditional (sistem de mijloace artistice consacrat); caracter colectiv (expresie artistica a unei constiinte colective, cu toate ca opera a fost creata individual); caracter anonim (autorul individual este neidentificabil); caracter sincretic (contributia mai multor arte la realizarea unor opere folclorice).

"Folcloristica romaneasca se constituie ca disciplina stiintifica, in linii mari, prin eforturile unei singure generatii, in cuprinsul ultimului patrar al secolului trecut. Precedata de intuitiile unor istorici ca Balcescu si Kogalniceanu, de interesul unor scriitori ca Alecsandri si Alecu Russo. activitatea folcloristilor din generatia lui G. Dem. Teodorescu, S. Fl. Marian, Lambrior, Tocilescu, saineanu, M. Gaster, N. Cartoian transforma preocuparea sporadica si necritica a amatorilor de pana atunci intr-o actiune statornica, guvernata de principii mai mult sau mai putin riguroase.

Indrumata, sfatuita sau stimulata de catre Hasdeu - cel care (dupa Ov. Barlea) a faurit matca cercetarii si i-a jalonat caile -, aceasta generatie umple, parca dintr-o data, locul ramas gol pana atunci cu primele culegeri masive de folclor, realizate dupa criteriile apropiate de cerintele disciplinei, cu studii monografice, cu cercetari istorice comparatiste si chiar cu incercari teoretice.

Cele mai bune, cele care se citesc si astazi cu folos, stau sub semnul tutelar al lui Hasdeu, fie prin orizontul comparatist foarte larg pe care il imbratiseaza, fie prin perspectiva istorica trans-romana, pe care el o inaugureaza, prin cantitatea materialului investigat, prin indrazneala generatiilor; este vorba, evident, mai mult de nivelul spre care impinsesera disciplina studiile lui Hasdeu, de atmosfera de emulatie si profesionalism pe care cercetarile sale o determinasera, decat de influenta directa a teoriilor si a ideilor sale, care nu erau toate accesibile elevilor si apropiatilor sai" (Mircea Anghelescu).

Literatura populara reprezinta primul moment al literaturii noastre, inainte de aparitia cartilor scrise in secolul al XVI-lea. Pana la traducerea in romaneste a psalmilor si a scripturii, a consemnarii in limba nationala de catre cronicari a evenimentelor istorice si a faptelor domnilor, povestitorii populari, cantaretii au creat poezia orala, legendele, epica eroica, basmele, baladele si snoavele, versurile canteceelor lirice ale strigaturilor, ale ghicitorilor si ale proverbelor.

Vasile Alecsandri, in prefata la editia de Poezii populare ale romanilor, din 1852, defineste astfel creatiile populare: "Comori nepretuite de simtiri duioase, de idei inalte, de notite istorice, de crezuri superstitioase, de datini stramosesti si mai cu seama de frumuseti poetice pline de originalitate si

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

fara seaman in literaturile straine, poeziile noastre populare compun o avere nationala, demna de a fi scoasa la lumina ca un titlu de glorie pentru natia romana".

Scriitorul preciza zeza ca poeziile adunate sunt fara data sigura, fara nume de creatori, ele fiind ascunse de secole intregi "ca niste pietre scumpe, in sanul poporului". Expuse a se pierde, Alecsandri considera o datorie sfanta "a le cauta si a le feri de noianul timpului si al uitarii".

Asa se explica faptul ca asaza in fruntea culegerii balada Miorita -una din capodoperele literaturii romane si universale,

G. Calinescu fixeaza, ca fiind proprii-literaturii noastre, patru mituri fundamentale: "intaiul, Traian si Dochia, simbolizeaza constituirea insasi a poporului roman. El a fost formulat propriu-zis de Asachi (Dochia care impietreste cu oile sale fugind de Traian), insa cu elemente populare si cu o legenda cantemiriana.

Miorita, istoria ciobanului care voieste a fi inmormantat langa oile sale, simbolizeaza existenta pastorală a poporului roman si exprima viziunea franciscan-panteistica a mortii la individul roman. Acest mit a ajuns sa fie socotit de unii Divina noastra Comedie. Mesterul Manole (povestea zidarului de manastire care isi zideste sotia ca sa opreasca surparea cladirii) e mitul estetic, indicand conceptia noastra despre creatie, care e rod al suferintei in sfarsit, Zburatorul e mitul erotic, personificarea invaziei instinctului puberal.

Poezia romana, prin Eminescu indeosebi, a aratat inclinari de a socoti iubirea ca o forta implacabila, fara vreo participare a constiintei. Pe langa aceste patru mituri, incearca sa se ridice si altele imbratisand mai cu seama domeniul religiosului."

Cunoasterea, studierea literaturii populare contribuie la o mai buna intelegere a fenomenului formarii literaturii culte si mai ales sub aspectul limbii poetice

Operele literare orale se situeaza prin cateva capodopere alaturi de creatiile literare cele mai de seama ale scriitorilor - in fondul mostenirii literare.

Unanim recunoscuta ca izvor de inspiratie pentru literatura culta, pe langa aspectul inceputurilor si al atestarii existentei in timp si spatiu a culturii noastre, marii scriitori s-au apropiat cu atentie de "izvorul pururea reintineritor", dand opere recunoscute ca valoare nationala si universala. Fara a epuiza exemplificarile, ne oprim la: M Eminescu, I. Creanga, G. Cosbuc, O. Goga, Lucian Blaga, I. Barbu, M. Sadoveanu. Liviu Rebreanu, M Preda, Mircea Eliade, Constantin Noica etc.

Personalitati ale culturii si-au rostit discursul de intrare in Academie cu reflectii asupra acestui capitol important al existentei noastre - cultura -literatura populara: Din estetica poeziei populare (Barbu stefanescu-De Iavrancea); Caracterizarea etnografica a unui popor prin munca si uneltele sale - Simion Mehedinți; Poezia populara - Mihail Sadoveanu; Elogiu satului romanesc - Lucian Blaga; Lauda taranului roman - Liviu Rebreanu.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Literatura populara a fost impartita de catre specialisti in:

1 - creatie literara cu functie rituala sau ceremoniala in care se includ: poezia obiceiurilor calendaristice - sarbatorile de Craciun, de Anul Nou, de Paste; de primavara (sambra oilor); de seceris (Cununa, Dragaica); de invocare a ploii (Paparudele, Scaloianul) etc; poezia ceremonialurilor de trecere (nunta, botezul, moartea - oratii, bocete) si poezia descantecelor:

2 - creatii literare fara functie rituala sau ceremoniala clasificate pe genuri si specii literare: genul liric - doina (de dor, de jale, de haiducie, de catanie, de instrainare); cantecul (de iubire, de dragoste, de dor, de munca, de instrainare etc); strigatura; genul epic - in versuri balada (vitejeasca, pastorala, familiala, fantastica etc); in proza: basmul, legenda, snoava si creatii cu caracter aforistic, enigmatic - proverbe si zicatori, ghicitori.